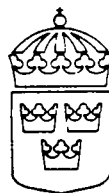

Riksdagens protokoll

1989/90:57

Måndagen den 29 januari

Protokoll
1989/90:57

Kl. 12.00–12.01

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 18 januari.

2 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades
Proposition
1989/90:66 till arbetsmarknadsutskottet

Motionerna
1989/90:Sf13–Sf34 till socialförsäkringsutskottet

3 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 25 januari

1989/90:384 av *Nic Grönvall* (m) till industriministern om informationen om affären mellan Volvo och Procordia:

För mycket länge sedan – minst 7 veckor – kungjordes under åtskilligt massmedialt buller och bång att ett partiellt avtal om visst samgående m.m. slutits mellan Volvo och statligt kontrollerade Procordia. Informationen var mycket ofullständig. Oklarhet råder om de mindre aktieägarnas ställning, om hembudsskyldighet, förköpsrätt m.m. Bristen på information har lett till en diskussion om huruvida insideraffärer förekommit.

Avser industriministern att lämna en fullständig information i saken till riksdagen? När?

När kommer den proposition i saken som är nödvändig för att avtalet skall kunna genomföras?

den 26 januari

1989/90:385 av *Guðrun Schyman* (vpk) till socialministern om socialstyrelsens två tjänstemän i Köpenhamn:

Sedan 1971 har socialstyrelsen haft två socialarbetare placerade i Köpenhamn. Socialarbetarna avlönas av socialstyrelsen och är organisatoriskt knutna till den svenska ambassaden i Köpenhamn.

Socialstyrelsens översynsutredning föreslog att verksamheten skulle dras in, alternativt flyttas till en annan huvudman, vilket skapade stor oro hos berörd personal.

I dag är situationen fortfarande oklar, och den föreliggande budgetpropositionen ger heller inga besked.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande fråga:

Kan socialministern ge besked om hur framtiden ser ut för socialarbetarna i Köpenhamn?

1989/90:386 av *Guðrun Norberg* (fp) till försvarsministern om tidigareläggning av försvarsorder:

I går, den 24 januari, sade Bofors AB upp avtalet med ÖCB och FMV om krigsproduktion till försvaret. Det innebär att Bofors, på grund av uteblivna beställningar från svenska försvaret, inte längre kan behålla den kompetens som krävs för att fullfölja sitt åtagande, att i kris- och krigsläge svara för produktion och påfyllnad av krigsmateriel. Nu försätter sig Sverige i en ohållbar situation. Vi överlämnar våra möjligheter att få tillgång till ammunition, pjäser, m.m. till andra länders välvillighet. Det innebär problem med tanke på våra ambitioner att föra en trovärdig neutralitetspolitik.

Med anledning av det anförda ber jag att till försvarsminister Roine Carls-son få ställa följande fråga:

Vad avser statsrådet att svara Bofors AB på den begäran om ett "artilleripaket" som framstälts – ett beställningspaket som eliminerar varslen till drygt 500 anställda och som gör att produktionen kan säkerställas fram till nästa försvarsbeslut?

1989/90:387 av *Alf Wennefors* (m) till kommunikationsministern om vägsträckan Rösa–Söderhall:

Den 26 april 1989 uppuktade Norrtälje kommun kommunikationsministern. Bättre vägnät skapar mer regional balans, var budskapet. Delegationen hemställde bl.a. att den 15 km långa vägsträckan Söderhall–Rösa söder om Norrtälje på Europaväg 3 mellan Lissabon och Helsingfors måste få minst motorledsstandard.

Vägsträckan är som en "asfalterad ko-stig", säger ros-lagsborna. Den är smal och krokig. Högsta hastighet är 70 km/h. Den borde vara 50 km/h ur

trafiksäkerhetssynpunkt och med hänsyn till de många trafikolyckorna. Folk oroar sig för mötena med de många och tunga "långtradartågen" liksom de långa ledbussarna. I mörket bländas man av det starka strålkastarskenet. Pendlare, yrkeschaufförer, poliser och näringslivets folk förstår inte att man med världens högsta skattetryck inte har råd att bygga bort de värsta olycksriskerna.

Vilka konkreta åtgärder har kommunikationsministern vidtagit sedan Norrtälje-uppvaktningen i april 1989 för att ge E3:ans Rösa-Söderhallssträcka motorledsstandard?

1989/90:388 av *Marianne Samuelsson* (mp) till miljöministern om Englands dumpning i Nordsjön av miljöfarligt avfall:

Nordsjöns ekologiska system är hotat av alla de gifter som släpps ut från olika källor. Alla är i dag överens om att det behövs krafttag för att få ner utsläppsnivåerna. Det är då mycket upprörande att England tänker fortsätta sina dumpningar av miljöfarligt avfall i Nordsjön. Just nu aktuell dumpning gäller 50 000 ton farmaceutiskt avfall – vars effekter ingen kan överblicka. Årligen dumpar England en halv miljon ton avfall från kraftverk.

Dessa dumpningar kan naturligtvis inte accepteras. Att industriländer med sin stora kunskap och höga levnadsstandard tillåts förstöra kommande generationers miljö kan inte accepteras.

Hur tänker regeringen agera för att få stopp på de engelska dumpningarna?

1989/90:389 av *Ulf Melin* (m) till miljöministern om ökad rättssäkerhet m.m. i tillståndsärenden enligt miljöskyddslagen:

Ett företag i Jönköpings kommun, Pohls Plåtindustri & Varmförzinkning, har kommit i kläm på grund av ett beslut från miljö- och energidepartementet. Bakgrunden är denna: Länsstyrelsen gav företaget ett tidsbegränsat tillstånd, den 11 januari 1989, enligt miljöskyddslagen till fortsatt verksamhet på företagets fastighet. Tillståndet skulle gälla t.o.m. den 31 december 1993. I samband med tillståndsgivningen ställdes det krav på företaget att göra investeringar i anläggningen på ca 1,5 milj. kr. Dessa investeringar skulle vara klara den 11 maj 1989. Med de investeringar företaget gjort i reningsanläggningar så klarar man uppsatta gränsvärden med god marginal.

Grannar till företaget överklagar länsstyrelsens beslut till regeringen. Den ändring till länsstyrelsens beslut som regeringen fattar den 25 maj 1989 är, att man begränsar tillståndet till att gälla längst t.o.m. utgången av år 1991. Detta beslut gör att företaget kommer i kläm. I länsstyrelsens tillstånd åläggs företaget att göra investeringar som skall vara klara innan regeringen fattar beslut i frågan. Med regeringens beslut gäller helt andra ekonomiska spelregler för företaget.

Mot denna bakgrund vill jag fråga statsrådet:

Anser statsrådet det rimligt att dramatiskt ändra de ekonomiska spelreglerna för företaget på sätt som ovan relateras och, om så är fallet, vilka åtgär-

der avser regeringen vidta för att förstärka företagets rättssäkerhet och möjligheter till ekonomisk kompensation?

den 29 januari

1989/90:390 av förste vice talman *Ingegerd Troedsson* (m) till socialministern om pensionstillskott m.m. för undantagandepensionärer:

Enligt uppgörelsen mellan regeringen och folkpartiet skall pensionstillskottet nästa år höjas till 54 % av basbeloppet. Folkpensionen för en ensamstående är endast 96 % av basbeloppet.

Inget nämns om de s.k. undantagandepensionärerna, som hittills i förekommande fall förmenats rätt till pensionstillskott och i vissa fall också till fullt kommunalt bostadstillägg.

Den statliga pensionsberedningen visade i höstas att mer än var tredje ensamstående undantagandepensionär och nästan hälften av dem med förtidspension hade en bruttoinkomst som understeg eller högst motsvarade minimipensionsförmånerna.

Avser regeringen lägga fram förslag som upphäver missgynnandet av undantagandepensionärer vad gäller rätten till pensionstillskott och inkomstrelaterat KBT?

1989/90:391 av *Åsa Domeij* (mp) till miljöministern om förbud mot PVC-förpackningar:

I statsverkspropositionens bilaga för miljö- och energidepartementets verksamhetsområde utlovas en frivillig avveckling, från tillverkarnas sida, av de PVC-förpackningar som tillverkas i Sverige. De importerade förpackningarna, som utgör 30 % av de PVC-förpackningar som säljs i Sverige, berörs inte alls. Lagen om kemiska produkter omfattar både hantering i Sverige och import.

Riksdagen har beslutat att substitutionsprincipen skall införas i lagen. Den innebär att i de fall det finns ett bättre alternativ ur hälso- och miljösynpunkt skall det sämre alternativet inte få användas. När det gäller förpackningar är det uppenbart att det finns alternativ till PVC-förpackningar, vilket innebär att alla PVC-förpackningar bör förbjudas.

När tänker regeringen återkomma med förbud mot alla PVC-förpackningar i konsekvens med lagen om kemiska produkter?

1989/90:392 av *Åsa Domeij* (mp) till miljöministern om avvecklingen av freoner:

Riksdagen har beslutat att avveckla användningen av fullständigt halogenerade freoner till 1995. Det innebär att importen av freonhaltiga varor måste stoppas. EG har ett långsammare tempo. EG-kommissionens representant i Sverige, Ivo Dubois, har i en artikel i Svenska Dagbladet uttalat att det svenska freonstoppet inte får leda till handelshinder mellan Sverige och EG.

Kommer den svenska regeringen att hålla fast vid sitt löfte om att avveckla användningen av fullständigt halogenerade freoner till 1995?

Prot. 1989/90:57
29 januari 1990

4 § Kammaren åtskildes kl. 12.01.

In fidem

BENGT TÖRNELL

/Gunborg Apelgren

Innehållsförteckning

Måndagen den 28 januari

1 § Justering av protokoll	1
2 § Hänvisning av ärenden till utskott.	1
3 § Meddelande om frågor	
1989/90:384 av Nic Grönvall (m) om informationen om affären mellan Volvo och Procordia.	1
1989/90:385 av Gudrun Schyman (vpk) om socialstyrelsens två tjänstemän i Köpenhamn.	2
1989/90:386 av Gudrun Norberg (fp) om tidigareläggning av försvarsorder.	2
1989/90:387 av Alf Wennerfors (m) om vägsträckan Rösa-Sö- derhall.	2
1989/90:388 av Marianne Samuelsson (mp) om Englands dumpning i Nordsjön av miljöfarligt avfall.	3
1989/90:389 av Ulf Melin (m) om ökad rättssäkerhet m.m. i tillståndsärenden enligt miljöskyddslagen.	3
1989/90:390 av förste vice talman Ingegerd Troedsson (m) om pensionstillskott m.m. för undantagandepensionärer.	4
1989/90:391 av Åsa Domeij (mp) om förbud mot PVC-för- packningar.	4
1989/90:392 av Åsa Domeij (mp) om avvecklingen av freoner	4